

Arrest

nr. 115 424 van 10 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 november 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2013.

Gehoord het verslag van toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. VAN DER VOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U stelt de Algerijnse nationaliteit te bezitten, doch niet met zekerheid te weten of u in Oran, Algerije, geboren werd. Nadat uw moeder gestorven was en uw vader u achtergelaten had - hij zou naar Frankrijk zijn vertrokken - werd u geadopteerd door een Algerijns koppel woonachtig in Spanje. U was toen ongeveer twee jaar en was achtergelaten in een weeshuis in Spanje, dit vernam u van uw adoptieouders.

In 2005 verliet u Spanje omdat u als toerist België wilde bezoeken. U vond het hier dusdanig goed dat u besloot niet naar Spanje terug te gaan en hier te blijven. Vanaf 2005 kwam u hier verschillende keren in aanraking met het gerecht en zit u hier voornamelijk in de gevangenis.

Sinds 10 november 2010 bent u opgesloten in de gevangenis en op 22 oktober 2013 werd uw repatriëring naar Marokko voorzien. U weigerde dit en werd overgebracht naar het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Op 26 oktober 2013 vond er een tweede poging plaats om u te repatriëren, andermaal weigerde u. Intussen diende u hier een asielaanvraag in.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) dient opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.

Zo stelt u de Algerijnse nationaliteit te bezitten doch dient opgemerkt dat u deze bewering totaal niet aannemelijk hebt gemaakt. Zo blijkt immers uit uw administratief dossier dat zich hierin een kopie van een aantal pagina's uit uw Marokkaans paspoort bevindt en dat ook het Consulaat-Generaal van het Koninkrijk Marokko te Antwerpen al verschillende keren een laissez-passer in uw hoofde heeft afgeleverd. Bovendien heeft u ook onder de Marokkaanse nationaliteit/identiteit een aanvraag tot regularisatie (9bis) ingediend waaruit kan worden geconcludeerd dat u wel degelijk drager bent van de Marokkaanse nationaliteit en niet van de Algerijnse zoals u nu plots beweert.

Deze appreciatie wordt nog onderstreept door het gegeven dat u quasi niets weet te vertellen over uw familiale achtergrond noch over Algerije, het land waarvan u beweert de nationaliteit te dragen en waarvan toch verondersteld kan worden dat u hier op een of ander manier een band mee heeft.

U gevraagd naar de naam van uw natuurlijke moeder, stelt u dat ze K.(...) heet, maar haar volledige naam kent u niet. U gevraagd naar de naam van uw vader, stelt u A.(...). Diens familienaam is u onbekend. U erop gewezen dat u uw moeder in de loop van uw verblijf in België ook al F.(...) genoemd heeft, ontkent u zulks (cgvs p.3). Uw ontkenning kan niet overtuigen daar uit een fax dd. 12/11/2010 (gevangenis Antwerpen) wel degelijk het tegendeel blijkt. U noemde uw vader daar dan ook nog eens M.(...). Uit een vroegere fax van de gevangenis van Antwerpen, dd. 02/12/2008, blijkt dan weer dat u uw moeder toen S.(...) noemde, uw vader was toen Md.(...). Hieruit blijkt duidelijk dat u geen waarachtige verklaringen aflegt, zelfs niet over uw persoonsgegevens.

U gevraagd waar u geboren bent, stelt u aanvankelijk Oran. Gevraagd om dit meer precies te duiden, kunt u hierop geen antwoord geven. U gevraagd in welke 'wilayat' uw adoptieouders geboren zijn, blijkt u het woord 'wilayat' niet te begrijpen. U expliciet gevraagd wat deze term betekent, komt u niet verder dan te stellen 'Algerije', maar wanneer u dan andermaal gevraagd wordt wat dit betekent, kunt u slechts antwoorden het niet te weten (cgvs p.1-2). Uw onwetendheid kan niet overtuigen gezien dit een typisch Algerijnse term is om de provincie aan te duiden (zie ook kopie info toegevoegd aan uw administratief dossier). Ook de vaststelling dat u niet kan duiden waar uw adoptieouders precies geboren zijn kan totaal niet overtuigen daar er vanuit kan worden gegaan dat ze u hier toch wel eens over zouden hebben gesproken, temeer jullie een 'gemeenschappelijke nationaliteit' hadden en ze u van jongsaf aan hebben opgevoed (CGVS p.1). Er kan toch van uit worden gegaan dat ze u over uw land van herkomst en van nationaliteit zouden hebben verteld en u er toch enigszins vertrouwd mee zouden hebben gemaakt. Daarenboven is het niet meer dan logisch dat u, op uw beurt, hen ook met vragen zou hebben bestookt en u toch ook op eigen houtje wat informatie over uw land zou hebben vergaard. Uw verklaring quasi niets te weten over Algerije omdat u er niet bent opgegroeid biedt dan ook geen afdoende verschoning voor uw toch wel zeer gebrekkige kennis over uw 'land van herkomst' (zie infra).

U gevraagd naar uw statuut toenertijd in Spanje, stelt u daar geen papieren te hebben gehad. Gezien u tevoren had aangegeven dat uw adoptieouders hier wel degelijk over documenten beschikten en u officieel geadopteerd was, wekt ook dit gegeven de nodige verbazing, net zoals uw plotse bewering eigenlijk niet te weten of u wel degelijk in Oran bent geboren. U bent immers 'terugggevonden' in Spanje en alles wat u weet heeft u via uw adoptieouders vernomen (CGVS p.2-3).

U gevraagd alles te vertellen wat u weet over Algerije, antwoordt u dat de president Bouteflika heet. Gevraagd of u nog iets anders weet te vertellen, stelt u dat dit alles is gezien u 'daar' niet opgegroeid bent, u bent opgevoed in Spanje. Gevraagd sinds wanneer Bouteflika president is, verwijst u naar de verkiezingen die in 2009 of 2010 hebben plaatsgevonden en sindsdien zou hij naar uw zeggen

ook president zijn. U gevraagd tot welke partij deze persoon behoort, noemt u de 'Union Democratique Socialiste' (USD; CGVS p.2-3). Dient in dezer te worden opgemerkt dat Bouteflika reeds sinds 1999 president is en tot het FLN (National Liberation Front) behoort. U gevraagd of u andere politieke partijen kent, moet u hierop het antwoord schuldig blijven (CGVS p.2).

U gevraagd welke etnieën/origines vertegenwoordigd zijn in Algerije, geeft u als antwoord dat er zijn die Arabisch spreken en er zijn die 'Slech' spreken. Gevraagd wat u met deze laatste bedoelt, geeft u aan 'dat is Algerije'(CGVS p.2). Ook dit antwoord kan bezwaarlijk overtuigend genoemd worden, daar uit info toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in Algerije geen personen wonen die 'Slech' spreken doch dat er heel wat andere etnische groepen en dialecten vertegenwoordigd zijn.

U gevraagd welk geld er in Algerije gebruikt wordt, stelt u dat dit de dollar is, eraan voorbijgaand dat de Algerijnse munt de dinar is (CGVS p.2). Gevraagd de vlag te beschrijven, 'vergeet' u de ster in de sikkels weer te geven (zie blad tolk, een bijlage bij het gehoorverslag CGVS).

U gevraagd waarom u na een verblijf van zowat acht jaar in België asiel aanvraagt, zegt u 'opdat u me zou helpen'. U zou in het begin niet geweten hebben dat asiel bestond. Gevraagd sinds wanneer u hier dan wel van op de hoogte bent, stelt u dit in 2011 in de gevangenis te hebben vernomen. Gevraagd waarom u dan nog twee jaar gewacht heeft, stelt u niet te hebben geweten of u in de gevangenis een asielaanvraag kon indienen. Nogmaals gevraagd waarom u hulp nodig heeft, doet u er het zwijgen toe (CGVS p.2). Dit doet sterk vermoeden dat u er eerder op uit bent een repatriëring naar Marokko te verhinderen dan nood te hebben aan internationale bescherming.

Uit het geheel van bovenstaande observaties kan totaal niet worden afgeleid dat u een band met Algerije zou hebben. Integendeel, de stukken uit uw administratief dossier (kopie van Marokkaans paspoort, laissez passer van het Marokkaans consulaat, aanvraag tot regularisatie 9bis) wijzen erop dat u de Marokkaanse nationaliteit bezit, een land ten overstaan van hetwelk u geen enkele vrees aanhaalt.

Gezien het geheel van voorgaande opmerkingen kan u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De verzoekende partij klaagt in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna: wet van 29 juli 1991) evenals de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren

is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. De verzoekende partij citeert de definitie van vluchteling zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling (hierna de Vluchtelingenconventie) en stelt dat hij hieraan beantwoordt.

De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.3. In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/2 *juncto* artikel 48/4 §1 en §2 b) en c) en artikel 48/5 §1 b) en c) van de vreemdelingenwet.

Ook hier poneert verzoeker zonder enige concrete verwijzing naar zijn asielaanvraag of de situatie in zijn land van herkomst Marokko dat hij onder de toepassing valt van bovenvermelde artikelen betreffende de subsidiaire bescherming.

Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij stelt dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaart zich achter de motieven van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,
toegevoegd rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

G. de MOFFARTS